

Η Ελλάς σβήνει...

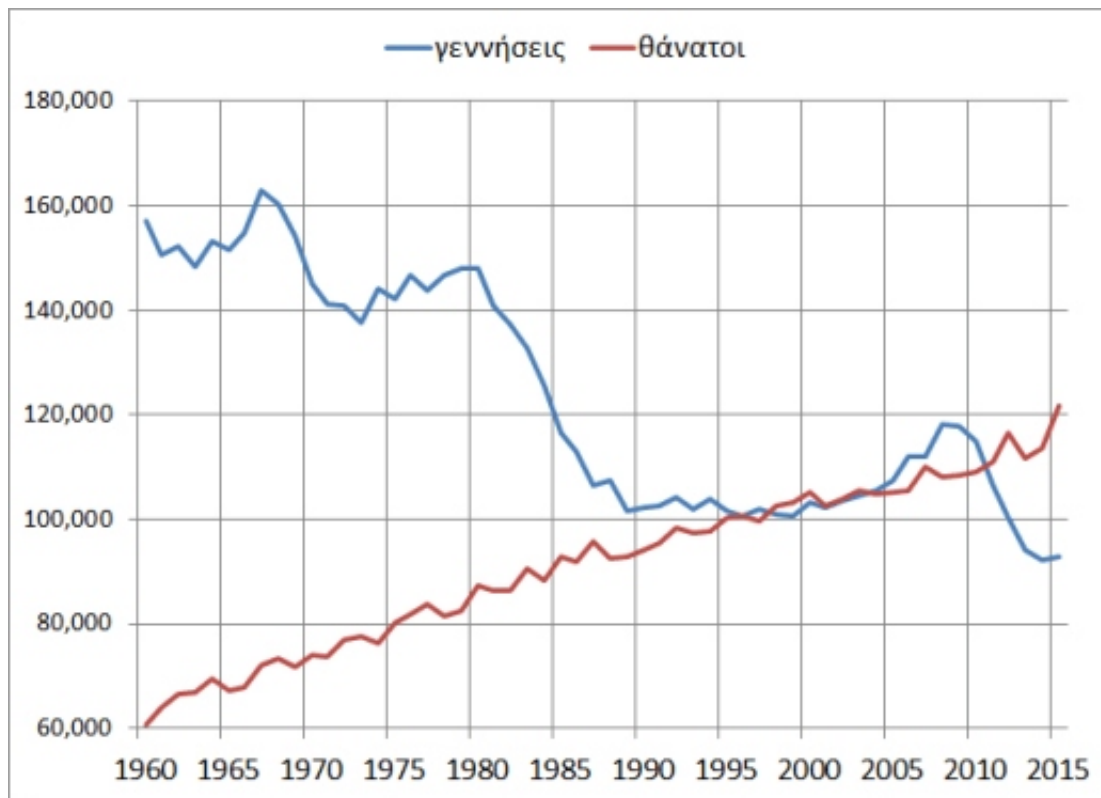
Ανδρέας Σταλίδης

Γράφει ο **Ανδρέας Σταλίδης**.

Υψιστο ζήτημα μίας χώρας είναι η φυσική της υπόσταση, δηλαδή των πολιτών της. Το δημογραφικό είναι διαχρονικά το [υπ' αριθμόν ένα](#) εθνικό θέμα για κάθε κράτος. Είναι κεφαλαιώδους σημασίας η δυναμική του πληθυσμιακού συσχετισμού με γείτονες, φίλους, συμμάχους και εχθρούς. Δυστυχώς δεν είναι σχήμα λόγου ότι η Ελλάς φαίνεται να αργοσβήνει. Είναι η οδυνηρή πραγματικότητα των δημογραφικών δεδομένων, τα οποία αν δεν ανατραπούν σύντομα, προμηνύουν ένα ζοφερό μέλλον.

Από το 1960 μέχρι σήμερα οι θάνατοι αυξάνονται με γραμμικό και προβλέψιμο ρυθμό περίπου 1000 επιπλέον ανά έτος. Οι γεννήσεις όμως διατρέχουν μία πορεία ανωμάλου δρόμου με αρκετές και ευδιάκριτες διακυμάνσεις, οι οποίες σχετίζονται και με τις εν γένει πολιτικές συνθήκες.

Την περίοδο 1961-1968 αυξανόταν σταθερά από 150 στις 163 χιλιάδες τον χρόνο, παρόλο που τότε υπήρξε και ένα μεταναστευτικό κύμα προς ευρωπαϊκές χώρες. Την περίοδο της δικτατορίας 1968-1973 μειωνόταν σταδιακά από τις 163 στις 137 χιλιάδες (πτώση 16% σε 7 χρόνια), ενώ αμέσως μετά σταθεροποιήθηκαν με μία ελαφρά ανάκαμψη ως τις 148 χιλιάδες το 1980.

Την περίοδο 1980-1989, δηλαδή κατά την ώσμωση του καταναλωτισμού και της αθεμελίωτης ευμάρειας της ελληνικής κοινωνίας μεωνόταν σταθερά από τις 148 στις 101 χιλιάδες (31% πτώση σε 9 χρόνια). Κατόπιν σταθεροποιήθηκαν στο εύρος 100-103 για περίπου 13 χρόνια ως το 2002.

Από τότε, υπήρξε μία ελαφρά αύξηση ως το 2009 και έφτασαν στις 118 χιλιάδες. Ίσως η αιτία να ήταν τα πρώτα κύματα μετανάστευσης της προηγούμενης αλλά και εκείνης της δεκαετίας. Το 2009 περάσαμε στην τρέχουσα φάση της οικονομικής κρίσης με ραγδαία πτώση των γεννήσεων προς τις 92 χιλιάδες (πτώση 21% σε 7 χρόνια) και η καθοδική πορεία να φαίνεται εκ πρώτης όψεως ασταμάτητη.

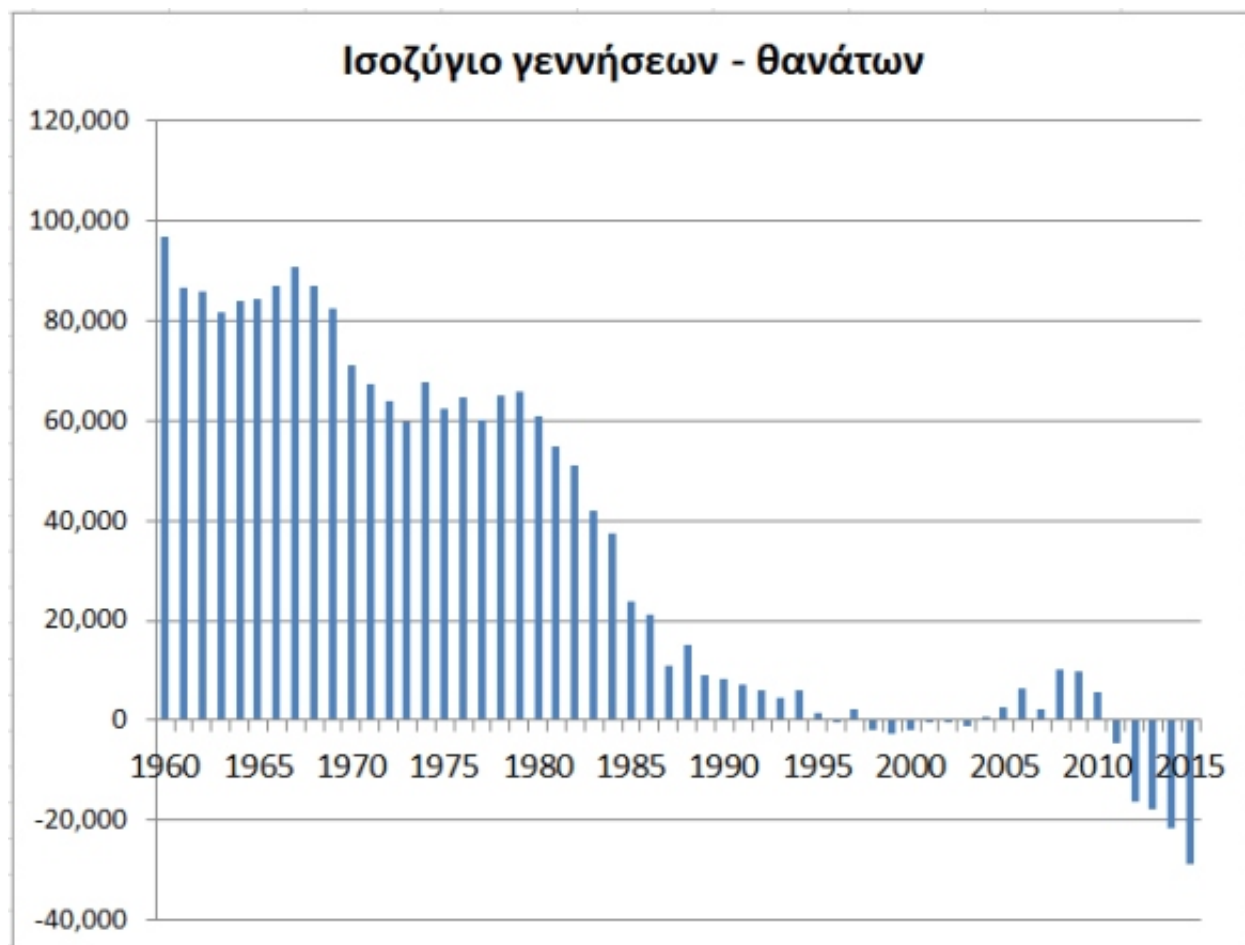
Το ζωτικής σημασίας εθνικό θέμα του δημογραφικού προβλήματος της Ελλάδος δεν φαίνεται να απασχολεί καμία ελληνική ηγεσία, ούτε την κοινή γνώμη. Ελάχιστες ήταν οι κινήσεις άμβλυνσης της υπογεννητικότητας, κυρίως θεσμικού χαρακτήρα. Μοναδική εξαίρεση, με έμπρακτα και αξιοθαύμαστα μάλιστα αποτελέσματα, ήταν το επίδομα της Εκκλησίας της Ελλάδος το 1999 κατά την θητεία του Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου για το μηνιαίο επίδομα τρίτου παιδιού στη Θράκη μέχρι την ηλικία των 12 ετών.

Όπως μας πληροφορεί [η Ελευθεροτυπία \(26.2.2003\)](#), οι Χριστιανικές οικογένειες με τρία παιδιά ήταν μόλις 105 το 1999, αλλά σε λιγότερο από τέσσερα χρόνια οκταπλασιάστηκαν και ξεπέρασαν τις 800! Συνεπώς, είναι πράγματι δυνατόν να επιδράσει μία πολιτική ενίσχυσης των γεννήσεων σε κατάλληλες συνθήκες.

Επιπλέον επιβάρυνση στο δημογραφικό είναι ότι πάνω από 400 χιλιάδες Έλληνες της γονιμότερης δεκαετίας της ζωής τους (30-40 ετών) έχουν αποδημήσει στο εξωτερικό λόγω της οικονομικής κρίσης τα τελευταία χρόνια. Το τρέχον αυτό μεταναστευτικό κύμα αναβάλλει τις γεννήσεις, λειτουργεί ως εθνική αιμορραγία διότι ορισμένοι δεν θα επιστρέψουν εύκολα πίσω και τελικά μεγεθύνει το δημογραφικό πρόβλημα. Την ίδια ώρα, οι νεότεροι είναι απελπισμένοι για τις δικές τους οικογενειακές προοπτικές έχοντας να αντιμετωπίσουν το σοβαρότερο για τους ίδιους πρόβλημα

της επιβίωσης.

Δυσσίωνες λοιπόν οι προοπτικές. Όποτε και σε όποιο βαθμό ξεπεραστεί η οικονομική κρίση, όσο καλά συγκροτημένη και αν είναι η συλλογική ιδιοπροσωπεία των Ελλήνων, ο κίνδυνος του δημογραφικού αφορά στην ίδια τη φυσική υπόσταση της χώρας. Το ελεειματικό ισοζύγιο γεννήσεων-θανάτων είναι το μεγαλύτερο εθνικό θέμα.

	Γεννήσεις	Θάνατοι
1960	157,239	60,563
1961	150,716	63,955
1962	152,297	66,554
1963	148,366	66,813
1964	153,221	69,429
1965	151,565	67,269
1966	154,708	67,912
1967	162,904	71,975
1968	160,406	73,309
1969	154,117	71,825
1970	144,986	74,009
1971	141,155	73,819
1972	140,916	76,859
1973	137,555	77,648

1974	144,096	76,303
1975	142,295	80,077
1976	146,582	81,818
1977	143,757	83,750
1978	146,604	81,615
1979	147,995	82,338
1980	148,147	87,282
1981	140,953	86,261
1982	137,296	86,345
1983	132,621	90,586
1984	125,742	88,397
1985	116,495	92,886
1986	112,823	91,783
1987	106,401	95,656
1988	107,561	92,407
1989	101,657	92,720
1990	102,251	94,152
1991	102,620	95,498
1992	104,081	98,231
1993	101,799	97,419
1994	103,763	97,807
1995	101,495	100,158
1996	100,718	100,740
1997	102,038	99,738
1998	100,894	102,668
1999	100,643	103,304
2000	103,267	105,219
2001	102,282	102,559
2002	103,569	103,915
2003	104,420	105,529
2004	105,655	104,942
2005	107,545	105,091
2006	112,042	105,476
2007	111,926	109,895
2008	118,302	107,979
2009	117,933	108,316
2010	114,766	109,084
2011	106,428	111,099
2012	100,371	116,668
2013	94,134	111,794
2014	92,149	113,740
2015	92,984	121,785

Τα στοιχεία προέρχονται από την [Eurostat](#).

Πηγή: www.antibaro.gr/

